

Martı Saatleri

– ferda'ca · 30 Mart 2014

Deniz iç çekiyor yosun tutan odamda
Vuruyor öfkesini harabe duvarlarıma.
Kan kızılı isyan büyütüyorum susayışıma.

Sözcükler martı olup havalanıyor
bir sürü kafıye iniyor kıyılarıma.
Şehir kaçığı çocuklar seyreliyor dalgalarımda.

Su damlasında boğuluyor
mavi yel yorgunu yapraklar..
Dışında; Kıyıya tahammülü olmayan sözsüzlük
İçimde; Maviye olan özgürlük sessizleşiyor.

Dibine dibine büyüyor kumsalım
konuk gibi geliyor yalnızlık
bahtım damgalanıyor renginde çivit mavisinin
Sağrası tutmuş sözlerim vuruyor karaya...

Mavinin aynasında boy veriyor martı çılgınlıkları
Masmavi kanıyor güneş gök tutuşuyor avuçlarımda
Mavi deniz biriktiriyor gözlerim rast makamında
Biliyorum martılar bir gün dönecekler kıyıya...

Yosun kokulu şiirlerin özleminde,
maviyi koparıyorum güneşten.
Mavi bir ışık yakıyorum yarın için...

Hadi Deniz'im; Dağılsın rüzgarda sevişen güvercin tüyleri,
dağılsın kederle inen şafak vakitleri.
Çakıl taşlarının arasına gizlemeliyim dünün,
güne kavuştuğu martı saatlerini.
Güne eğilen dağların dibinde susa(ya)n çiçekler açmalı,
kalemler özgürce güneşe yazmalı isimlerini.

Damarlarımda mavi mavi akmalı kanım,

bir gök yüzü çıkarması yaşamalı gözlerim.
Ve martılar kıyıya mutlaka gelmeli, gelmeli ki;
Çocukların ellerinden simit yiyebilsinler.
Umutları alınmamış simit sepetinden...

Ferda zsoy